

Bilag II.

Hypotekforeningernes
staaende Fællesudvalg.

Formanden.

København, den 26. Marts 1936.

Ved Skrivelse af 20. ds. — K. K. J. Nr. 1253/1936 — har Indenrigsministeriet fremsendt de i Folketinget fremsatte Forslag til Love om Kreditforeninger og Købstadhypotekforeninger med Opfordring til de af sidstnævnte Forslag berørte Foreninger til at fremsætte de Bemærkninger, som dette maatte give Anledning til.

Saaledes foranlediget har Hypotekforeningernes staaende Fællesudvalg nedsat et Underudvalg, bestaaende af de administrerende Direktører for samtlige Købstadhypotekforeninger, og dette Underudvalg har vedtaget til Lovforslaget om Købstadhypotekforeninger at fremsætte følgende Bemærkninger:

ad § 1, 2det Stykke. I 1ste Linie efter Ordet „kan“ foreslaas indsat „paa dennes Begæring“, idet Udvalget maa tage Afstand fra, at en Forenings Laaneomraade udvides mod dennes Ønske.

ad § 6, 1ste Stykke, 4de Linie ved Ordet „Stillinger“ finder Udvalget Anledning til at udtale, at det gaar ud fra, at herved er underforstaaet inden for samme Forening.

ad § 7, 2det Stykke. 2det og 3die Punkt foreslaas ændret til „Tilsynsraadet kan dog meddele Dispensation fra de i nærværende Paragraf, Stk. 1 og 2, givne Bestemmelser“, idet man til Støtte herfor skal tillades sig at udtale følgende:

Bestemmelsens Tendens kan Udvalget naturligvis tiltræde, men den Udformning, som denne Tendens har faaet i Loven, vil sikkert give sig uheldige praktiske Udslag; idet den formentlig afskærer Foreningerne fra at faa de rette Medarbejdere, hvorved det maa erindres, at flere af Foreningerne er relativt smaa og derfor arbejder med begrænsede økonomiske Midler, saaledes at de kun kan yde Fagdirektører, Vurderingsinspektører og Vurderingsmænd et forholdsvist beskedent Vederlag for deres Arbejde, der derfor bliver et udpræget Bierhverv. Det synes heldigt, at den de fleste Steder herskende Praksis, der gaar ud paa at knytte praktiserende Haandværkere og Sagførere til Foreningerne til Bestridelse af de ovennævnte Hverv, kan bevares, da disse har netop det intime Kendskab til Ejendommenes Værdier i hver sit Omraade, der giver den bedste Sikkerhed for den rigtige Laaneudmaaling. Udvalget maa mene, at der ligger en tilstrækkelig Garanti i, at Tilsynsraadet ved Dispensationer skal tage Ansvaret for de Personers Vedkommende, hvis Arbejde giver Erfaring for, at de ikke kan tænke sig at misbruge deres Stilling til egen eller Slægtninges Fordel. Gennemføres Bestemmelsen i sin foreslaaede Skikkelse, vil den bevirke, at de paagældendes Kendskab til de lokale Forhold i et erfaringsmæssigt meget stort Antal Laanesager undrages Foreningerne, der henvises til at søge Assistance blandt den Del af Haandværker- og Sagførerstanden, der maaske paa Grund af ringere Dygtighed har mindre Beskæftigelse, eller som paa Grund af Alder og lignende er ophørt med at praktisere og dermed har tabt netop den intime Føling med det økonomiske Liv, som Foreningerne ikke bør undvære.